

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **R. F.**, zastoupené Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem se sídlem Perlová 14, Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2009, č. j. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2010, č. j. 16 Cad 327/2009 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému advokátovi stěžovatelky Mgr. Martinu Zikmundovi **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2880 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 10. 2009, č. j. x, jímž byla zamítnuta její žádost o poskytnutí příplatku k důchodu podle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 357/2005 Sb., kterou podala jako sirotek po účastníku odboje za II. světové války panu M. F., nar. x, zemř. x.

Rozsudek krajského soudu byl žalobkyni doručen dne 15. 2. 2010. Podáním doručeným krajskému soudu dne 22. 2. 2010 žalobkyně požádala o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Na základě předloženého „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ dospěl krajský soud k závěru, že žalobkyně splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a usnesením ze dne 8. 3. 2010, č. j. 16 Cad 327/2009 – 34, jí advokáta ustanovil. Současně zde poznamenal, že dne 22. 2. 2010, kdy byla soudu doručena žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, zbývalo do konce zákonné dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti 7 dnů, kasační stížnost je tak třeba podat nejpozději do 7 dnů od právní moci

tohoto usnesení. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 3. 2010. Přípisem ze dne 9. 4. 2010 krajský soud žalobkyni oznámil, že lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula dnem 17. 3. 2010, aniž byla kasační stížnost podána, a vyzval ji, aby soudu písemně sdělila, zda se s ustanoveným zástupcem setkala a zda se uskutečnila jejich porada ve věci. Tento přípis byl žalobkyni doručen dne 13. 4. 2010, dne 20. 4. 2010 podala žalobkyně v zastoupení ustanoveného advokáta kasační stížnost.

Podle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. požádá-li navrhovatel o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Smyslem tohoto ustanovení je zabezpečit, aby zástupce účastníka mohl po svém ustanovení ve zbylé lhůtě sepsat určité podání, případně je doplnit. Nedošlo-li by ke stavění této lhůty, bylo by v řadě případů ustanovení zástupce zcela bezúčelné.

Jak již bylo uvedeno výše, napadený rozsudek byl žalobkyni doručen do vlastních rukou dne 15. 2. 2010, tento den podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti. Lhůta v souladu s ust. § 35 odst. 8 věta třetí s. ř. s. neběžela od 22. 2. 2010 do 10. 3. 2010, tj. od podání žádosti do právní moci usnesení o ustanovení advokáta, znovu počala běžet dne 11. 3. 2010 a skončila ve středu dne 17. 3. 2010. Kasační stížnost však byla podána teprve dne 20. 4. 2010.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ust. § 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ustanovenému zástupci stěžovatelky náleží v souladu s ust. § 11 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a přípravu zastoupení, ve výši 2100 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Odměnu za podání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nepřiznal, neboť tento úkon nebyl účelný, jestliže lhůta k podání kasační stížnosti již uplynula. Protože je ustanovený advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho nárok vůči státu o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně z přidané hodnoty vypočtená podle ust. § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 480 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2880 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda

senátu